

6 ΤΟΝ

Ο Κύρος,

ο βασιλεύς των Περσών, είχε κατασκευάσει ένα ναό και είχε τοποθετήσει μέσα χρυσούς και αργυρούς ανδριάντες των θεών και τον είχε διακοσμήσει με πολυτίμους λίθους. Εκείνες λοιπόν τις ημέρες, σύμφωνα με όσα μας πληροφορούν τα γραμμένα υπομνήματα, μπήκε ο τότε βασιλεύς στο ιερό, για να ζητήσει εξήγησι σε κάποια του όνειρα, και ο ιερέυς Προύπιπος του είπε:

— Τα συγχαρητήριά μου, βασιλιά μου. Η Ήρα συνέλαβε.

Ο βασιλεύς χαμογέλασε και είπε:

— Αυτή που πέθανε, μου λες ότι συνέλαβε;

— Ναι, αυτή που πέθανε ανέζησε και γεννά ζωή.

— Τί θέλεις να πης, ξεκαθάρισέ το.

— Κύριέ μου, πραγματικά πάνω στην ώρα κατέφθασες εδώ. Γιατί όλη την νύκτα τα αγάλματα, και τα ανδρικά και τα γυναικεία, δεν σταμάτησαν να χορεύουν και να συγχαίρουν το ένα το άλλο για την ευτυχία της Ήρας. Μα τα γυναικεία άρχισαν να λένε πως δεν ήταν η Ήρα, αλλά η Πηγή που συνέλαβε. Και τα ανδρικά απάντησαν πως αποδέχονται το όνομα Πηγή, γιατί το πραγματικό της όνομα είναι Μυρία και μέσα στη μήτρα της σαν μέσα σε πέλαγος φέρει φορτηγό πλοίο με μύριους επιβάτες. Και είναι πηγή όχι ύδατος αλλά πνεύματος. Και έχει ένα μόνο ψάρι, το οποίο συλλαμβάνεται με το αγκίστρι της θεότητας, για να θρέψη με την ίδια του την σάρκα όλο τον κόσμο. Έχει μνηστήρα τέκτονα, αλλά δεν είναι δικός του γιος ο τέκτων τον οποίον γεννά, αυτός είναι το παιδί του Αρχιτέκτονος που αρχιτεκτόνησε τον ουρανό και την γη. Αλλά περίμενε βασιλιά μου, να δούμε τί θα απογίνη τώρα στην διάρκεια της ημέρας.

Ο βασιλεύς έμεινε εκεί και περίμενε. Σε λίγο ο ναός γέμισε μουσικές και θορύβους και όλα τα είδωλα, ανθρώπων και ζώων, άρχισαν να χορεύουν και να τραγουδούν ζωηρά, κατά τρόπο θορυβώδη και τρομακτικό. Και άνοιξε η οροφή του ουρανού και κατέβηκε ένα λαμπρό αστέρι και στάθηκε πάνω από το άγαλμα της Πηγής, και ακούσθηκε να λέγη τα εξής:

— Δέσποινα Πηγή, ο μέγας ήλιος με απέστειλε να σε υπηρετήσω στην γέννα μετά τον αμίαντο γάμο που έκανε προς εσένα και συγχρόνως να σου μηνύσω: Γίνεσαι μητέρα του πρώτου όλων των ταγμάτων, νύμφη της τριωνύμου μονοκρατορίας. Το άσπορο βρέφος καλείται αρχή και τέλος. αρχή σωτηρίας και τέλος απωλείας.

Αμέσως σωριάσθηκαν σε συντρίμια όλα τα είδωλα και έμεινε μόνο η Πηγή. και βρέθηκε πάνω της διάδημα βασιλικό με λιθοκόλλητο αστέρα από αδάμαντα και σμάραγδο και ο αστέρας στάθηκε πάνω της.

Ο βασιλεύς διέταξε να καλέσουν όλους τους σοφούς ερμηνευτές των σημείων της

χώρας του και όλοι αυτοί ερμήνευσαν τα παραπάνω γεγονότα ως εξής:

— Βασιλιά μας, ρίζα θεϊκιά και βασιλική ανέτειλε και φέρει την μορφή ουρανού και επιγείου βασιλέως. Γιατί η Πηγή είναι η κόρη Μαρία η Βηθλεεμίτις, το διάδημα είναι τύπος βασιλικός και ο αστέρας ένα ουράνιο μήνυμα που θαυματουργείται στη γη. Από την φυλή Ιούδα σηκώθηκε βασιλεία που θα εξαλείψει την μνήμη των Ιουδαίων. Έφθασε και το τέλος της τιμής των θεών. Στείλε λοιπόν ανθρώπους στα Ιεροσόλυμα και θα βρης τον γιο του παντάνακτος να βαστάζεται σωματικά σε γυναικείες αγκάλες.

Χωρίς καθυστέρηση ο βασιλεύς κάλεσε τους υποτελείς του Μάγους και τους έστειλε με δώρα να προσκυνήσουν τον γεννημένο βασιλιά προσφερόμενοι ως αρχή των Εθνών(19). Ξεκίνησαν, μετρώντας τις μέρες της πορείας τους και το άστρο πορευόταν μαζί τους. Έφθασαν στα Ιεροσόλυμα, σύμφωνα με το σχέδιό τους και άρχισαν να ρωτούν και να ψάχνουν που βρίσκεται ο γεννημένος βασιλεύς των Ιουδαίων. Αλλά γι' αυτόν που εκείνοι από τόσο μακριά πληροφορήθηκαν και ήρθαν οι ίδιοι οι συμπατριώτες του δεν φαινόταν να έχουν ιδέα. Το πράγμα έφθασε στον ηγεμόνα. Ταράχθηκε ο Ηρώδης. έμαθε από τους γραμματείς πως ο Μεσσίας γεννιέται στην Βηθλεέμ της Ιουδαίας. Κάλεσε κρυφά και τους Μάγους και ρώτησε πόσον καιρό φαινόταν το άστρο, για να υπολογίσει πόσων ετών ήταν ο διεκδικητής της εξουσίας του, να τον βρη και να τον σκοτώση. Και απάντησαν απονήρευτα οι Μάγοι:

- Έχουμε συμπληρώσει ένα χρόνο που οδηγούμαστε από το άστρο.
- Τί σημαίνει άραγε αυτό; ρωτούσαν οι Ιουδαίοι.
- Γεννήθηκε αυτός που ονομάζετε Μεσσία και τον περιμένετε.
- Στο όνομα της θείας δικαιοσύνης, πέστε μας τί μάθατε;
- Εσείς έχετε την αρρώστια της απιστίας και ούτε με όρκο δεν θα πιστέψετε. Απλά σας το λέμε: Γεννήθηκε ο Χριστός, ο γιος του Υψίστου. αυτό ξέρουμε.

Οι Ιουδαίοι καταθορυβημένοι συσκέφθηκαν μεταξύ τους και κατόπιν τους παρακάλεσαν να δεχθούν δώρα, προκειμένου να το αποσιωπήσουν αυτό εδώ στην χώρα τους, γιατί τάχα υπήρχε κίνδυνος να προκληθή εξέγερσις. Εκείνοι τότε είπαν:

— Εμείς προς τιμήν του, για να διαλαλήσουμε τα θαυμαστά σημεία που συνέβηκαν στην χώρα μας κατά την γέννησί του, φέραμε δώρα και σεις μας λέτε να πάρουμε δώρα και να κρύψουμε αυτά που κηρύχθηκαν δημόσια από την επουράνια Θεότητα και να παρακούσουμε στις εντολές του βασιλιά μας που μας έστειλε;

Βγήκαν λοιπόν από τα Ιεροσόλυμα και έφθασαν στον προορισμό τους, ενώ το

άστρο τους υπεδείκνυε το Δεσποτικό Βρέφος, και είδαν και την μητέρα και το παιδί. Άνοιξαν τις θήκες τους, γονάτισαν στην γη και του προσέφεραν δώρα: χρυσό, στον βασιλέα, λιβάνι στον Θεό, και σμύρνα στον θνητό. Και είπαν οι Μάγοι στην Παρθένο:

- Πώς ονομάζεσαι, ξακουστή Παρθένε;
- Μαρία, λέει εκείνη.
- Από πού είσαι;
- Από εδώ, από την Βηθλεέμ.
- Και λοιπόν, δεν πήρες κανένα άνδρα ;
- Μνηστεύθηκα μόνο και έγινα αρραβώνες.
- Από ποιο γένος κατάγεσαι και γέννησες τέτοιο παιδί;
- Κατάγομαι από γένος βασιλικό και ιερατικό, δηλ. του Δαυίδ και του Ααρών, και από την ρίζα του Ιούδα. Κι είμαι κόρη του Ιωακείμ και γέννημα της Άννας.
- Μήτηρ μητέρων, εσένα εμακάρισαν όλοι οι θεοί των εθνών. Μεγάλο σου το καύχημα. Ξεπέρασες όλες τις γυναίκες και αναδείχθηκες βασιλικώτερη από όλες τις βασίλισσες.

Το παιδί πάλι καθόταν κάτω στη γη. μόλις είχε μπη στο δεύτερο χρόνο. Στο πρόσωπο έμοιαζε αρκετά με την μητέρα του. Αυτή ήταν ελαφρώς ψηλή, με σώμα τρυφερό. το χρώμα του δέρματός της σαν του σταριού, τα μαλλιά της δεμένα ωραία στο κεφάλι της. Είχαν μαζί τους ένα δούλο ζωγράφο που έφτιαξε μία εικόνα τους, την οποία έφεραν κατόπιν στην πατρίδα τους και την έστησαν στο ιερό να προσκυνήται από όλους, γράφοντας σε χρυσά πέταλα την εξής επιγραφή: «Μέσα στο ουρανοποίητο ιερό, το Περσικόν κράτος αφιέρωσε αυτό το ανάθημα στον εν μέσω ηλίων Θεό και μεγάλο βασιλέα Ιησού».

Έπειτα σήκωσαν ο καθένας στα χέρια του το παιδί Ιησού και το προσκύνησαν, προφητεύοντας για τον σωτηριώδη σκοπό της ενσαρκώσεώς Του. Το παιδί γελούσε και σκιρτούσε με τα χαϊδέματα των Μάγων. Έπειτα αποχαιρέτησαν και την μητέρα, η οποία τους τίμησε και αυτούς πρεπόντως, και επέστρεψαν στο κατάλυμά τους.

Σχολιάζοντας αυτά που είδαν έλεγε ο πρώτος: «εγώ το έβλεπα νήπιο». ο δεύτερος: «εγώ το είδα τριαντάχρονο νέο». ενώ ο τρίτος: «εγώ το έβλεπα υπερήλικα γέροντα». Κι απόμειναν να θαυμάζουν.

Κατά το βράδυ παρουσιάσθηκε μπροστά τους ένας αστραποβόλος άγγελος με φοβερό πρόσωπο και τους λέγει:

- Γρήγορα φύγετε από εδώ, για να μην πάθετε κακό.
- Θεϊκέ άγγελε, είπαν εκείνοι διστακτικά, ποιος τάχα να κάνη κακό σε ανθρώπους

σαν εμάς, που ήρθαμε με τέτοιο σκοπό;

— Ο Ηρώδης, τους λέγει αυτός. Ακούγοντας αυτά οι Μάγοι ανέβηκαν σε γρήγορα και δυνατά άλογα και αναχώρησαν από άλλο δρόμο για την χώρα τους.

“Από το περιοδικό: ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ” ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΥ - ΤΕΥΧΟΣ 6

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com